

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 47.

Solgte Session.

15de Møde.

Løvedagen den 20de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Jeg anseer det ikke for Noget, der bør komme ind i en Lov, og jeg siger det kun, for at vise, hvor lidet helbig Bestemmelsen er; men jeg haaber ogsaa, at den høitærede Minister ikke vil have Noget imod, at den gaaer ud, og at han vil tage under Overveielse, om ikke en Forandring i den Retning, jeg har antydet, kan være ganske helbig. Derved faaer den høitærede Minister en selvstændig Mands Dom om, hvad der er foregaaet paa ethvert enkelt Sted, ligesom ogsaa Regjeringen faaer paa den Maade, jeg har omtalt, ved Afsejttelsen af Statens Stempel Anledning til at udøve ikke ringe Indflydelse paa Hestecacernes Forbedring; thi derved faaer den det i sin Magt, ikke at lade dette Stempel tilkomme noget Individ, som ikke bærer Præg af Forædling og ved sin Stamtavle beviser det — med Hensyn til Hestevælden har jo endnu Stamtavler en stor Betydning. Dermed skal jeg henstille denne Sag til de ærede, langt mere sagkyndige, men maaskee ogsaa meget mere eenfaldige Medlemmers Overveielse.

L. C. Pedersen: Det, der foranledigede mig til at begjære Ordet, var en Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage); men da han tildeels er imødegaaet, som jeg kunde have ønsket det,

af de ærede Rigsdagsmænd for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) og for Thisted Amts 3die Valgkreds (Meergaard), skal jeg kun tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den sidste Talers Ytringer. Der er to Punkter, hvort vi omtrent ere enige, hvilket jeg forresten tidligere har tilladt mig at udtale; det første Punkt er, at de Præmier, som de landøkonomiske Foreninger sammenskyde, kun bør uddeles til Medlemmer af selve Foreningen, og det andet er, at jeg ogsaa har stor Betænkelighed ved, at Hesteholdet for vedkommende Amt overlades til Amtsrådet; thi jeg troer, at der godt kan træffes saadanne Bestemmelser for at undgaae Misbrug, at det Fornødne i saa Henseende kan overlades til de landøkonomiske Foreninger. Men hermed er vor Enighed ogsaa forbi; thi naar den ærede Rigsdagsmand har betegnet Loven af 31te Marts 1852 som den fletteste Lov i hele Landet — (Tscherning: Det var ikke den, men Hesteholdsloven), ja, mine Bemærkninger træffe i ethvert Fald den Lov, som vi her skulle søge at forandre — saa vil han deri finde Modsigelse trindt omkring i hele Landet. Vi have hørt, at flere landøkonomiske Foreninger have først sagt, at Yorkshires-Racen var at foretrække, og senere have vi hørt, at Landboracen var at foretrække; men saa naar efter faaer vi, at de samme Landboforeninger ved deres Dyrstuer, hvor Landstutimesteren har været tilstede, næsten udelukkende have tilbeelt Hingste, der ere faldne efter Landstutteriets Hingste, deres Præmier.

Fremdeles har den ærede Rigsdagsmand sagt, at den forædlede Race fordrede en lang